

Nhớ Cái Thuở Lá Bàng Vàng Bay Phố Độc Lập

Động đất có vài giây mà trái tim muốn bể! May quá động đất nhẹ...để ai cũng bình yên!

Sáng thấy ai cười duyên, là không sao ai nhỉ? Cái miệng cười một tí, chụp hình vẫn đẹp ghê!

Rồi ai nói thôi về / Nha Trang không động đất. Mình chỉ biết Mô Phật / cầu nhé ai yên tâm...

Cũng nhớ chớ Nha Trang / nơi bốn mùa tĩnh lặng. Thường thì Nha Trang nắng / nhiều hơn Nha Trang mưa...

Nhớ ai ngồi xích lô / mái tóc thề gió chải / xanh mướt thời con gái / chưa nói gì đã xa...

Cái tên tỉnh Khánh Hòa, người ta khi không đổi / thành Phú Khánh phách lối / mình trong tù lẳng thình!

Nhiều năm nay "hòa bình", gặp lại người cố quận / vẫn cái màu áo trắng / thương làm sao là thương...

Cơn động đất ngỡ ngàng / tối qua không gì cả! Cảm ơn cây còn lá , cảm ơn đời còn ai...

Vài hôm nữa Thu bay / hy vọng không động đất / để ai đó đẹp nhất / vẫn là người Nha Trang!

Ai đó chỉ là nàng. Lá bàng. Phố Độc Lập...

Trần Vấn Lệ